

Creyentes Bíblicos de la Gracia
Grace Bible Believers

www.badnewsgoodnews.net
info@badnewsgoodnews.net

Apartado 143
29631 Arroyo de la Miel (Málaga)
ESPAÑA / SPAIN
Tel.: (+34) 636 993 444

=====

NU GEEN WATERDOOP MEER

Het probleem van het wél of niet toepassen van de waterdoop is iets waar elke gelovige vroeg of laat mee te maken krijgt. Dat de Bijbel de waterdoop van gelovigen vroeg, ja, zelfs eiste, is duidelijk: “Bekeert u, en laat ieder van u gedoopt worden” (Handelingen 2:38). Dat de waterdoop betrekking had op de vergeving van zonden is ook duidelijk en dit maakt het onderwerp zeer belangrijk. Dit is waarom zo veel kerkgenootschappen hun leden dopen: “Bekeert u, en laat ieder van u gedoopt worden ... tot vergeving van uw zonden,” (Handelingen 2:38).

Er begon echter een verandering toen God zich af begon te wenden van Israël vanwege de steniging van Stéfanus (Handelingen 7). Er zijn geen wonderen bekend welke hierna in Jeruzalem zijn gedaan. Toen, met het opstaan van Paulus, de apostel van de heidenen, begonnen de praktijken van het Koninkrijksplan te vervagen vanwege Paulus

zijn nieuwe openbaring van de verrezen Christus voor “de nieuwe mens” (Efeziërs 2:15), de kerk welke het Lichaam van Christus is. Uiteindelijk stopten zulke praktijken allemaal toen Israël volledig aan de kant was gezet in Handelingen 28. Al hoewel Paulus met water doopte in het begin van zijn ministerie, doopte hij maar een paar: “Ik dank God, dat ik niemand van u gedoopt heb dan Crispus en Gajus, ... ook nog het huisgezin van Stéfanus” (1 Korinthiërs 1:14,16).

Maak van de waterdoop wat u wilt. Maak deze doop nodig voor verlossing, dan dankt de apostel Paulus God dat hij zo weinig verlost heeft. Maak deze doop essentieel voor gehoorzaamheid, dan dankt de apostel God dat hij zo weinig gelovigen gehoorzaam heeft gemaakt. Het zal duidelijk zijn dat Paulus niet veel nadruk op de waterdoop legde gedurende de achttien maanden dat hij in Korinthe was.

Een golf van protest wordt vaak gehoord tegenover dit duidelijke feit. Vaak uitgedrukt in de trend van dat de Korinthiërs het ritueel van de waterdoop misbruikten door op te scheppen dat ze gedoopt waren door Paulus of Apollos of Kefas [Petrus]. Doordat ze op deze manier misbruik maakten van de waterdoop, weigerde Paulus om te dopen of was hij blij dat hij maar zo weinig van de Korinthiërs gedoopt had.

Maar als God Paulus had opgedragen om te dopen, zoals hij met de Twaalf had gedaan, zou de apostel dan zijn gestopt met dopen onder welke omstandigheid dan ook? Zou Paulus de misbruiken van de mens hebben toegestaan om hem te weerhouden van het uitvoeren van God's directe opdracht naar hem toe? Natuurlijk niet! Ze maakten ook misbruik van het Avondmaal (1 Korinthiërs 11:17-34), maar zei Paulus “Omdat jullie dit ritueel misbruiken en verwarren zal ik het Avondmaal niet meer vieren”? Nee, hij corrigeerde hun misbruik van deze doctrine en stopte niet met het gehoorzamen van deze directe opdracht van God. Als de doop ooit een opdracht van God naar Paulus was geweest, net zoals het voor de Twaalf was, zou hij nooit gezegd kunnen hebben:

“Christus heeft mij niet gezonden om te dopen” (1 Korinthe 1:17).

Er is nog een andere poging om het duidelijke in dit bijbelgedeelte te slim af te zijn. Iets in de trend van dat wat Paulus eigenlijk meende met deze uitspraak was dat het verkondigen van het evangelie belangrijker was en dat hij de minder belangrijke taken aan anderen delegeerde. Als Paulus het dopen aan anderen zou hebben gedelegeerd, zou het nog steeds onder Paulus zijn autoriteit zijn geweest dat de mensen waren gedoopt. Dit blijkt duidelijk uit Johannes 4:1,2 waar “Jezus meer discipelen maakte en doopte dan Johannes (hoewel Jezus Zelf niet doopte, maar zijn discipelen)” Als kan worden gezegd dat Jezus doopte terwijl eigenlijk zijn discipelen het werk deden, kan het ook worden gezegd dat Paul doopte toen hij dit werk aan zijn helpers delegeerde.

De conclusie is dat de waterdoop gebaseerd is op een ritueel van Mozes welke was opgenomen in het evangelie van het komend Koninkrijk naar de aarde. Waterdoop was slechts één van de vele praktijken welke het Koninkrijksprogramma met zich meebrachten, tezamen met tekengaven van het Koninkrijk zoals wonderbaarlijke genezing, het spreken van nieuwe talen, het opwekken van doden, het genezen van melaatsen en het opnemen met de handen van slangen. Deze praktijken stopten toen Israël volledig aan de kant was gezet (Romeinen 11:11-15) en deze fase van God's Koninkrijk, genaamd het aardse duizendjarige koninkrijk, in de wacht was gezet. Paulus zijn ministerie overbrugt de overgangperiode waarin God deze verschijnselen van het Koninkrijk aan de kant zette en de volle oprichting van de bedeling van de Geheimenis invoerde. Paulus beoefende een aantal zaken welke met Israëls Koninkrijksevangelie te maken hadden. Maar met het vorderen van de openbaring betreffende het programma voor het Lichaam van Christus, verklaarde Paulus uiteindelijk in Efeziërs 4:5: “één Heer, één geloof, ÉÉN doop”.

Zij die niet begrijpen dat deze ene doop alle andere uitsluit, zijn vaak tegenstrijdig in hun theologische redenering. Zij zullen de rooms-katholieken wijzen op 1 Timotheüs 2:5 en correct beweren dat er maar één middelaar is en omdat dit Christus is, sluit Hij alle andere middelaars uit. Echter, als Paul het over ÉÉN doop heeft concluderen ze vaak dat er nog een tweede moet zijn.

Er is geen twijfel over welke doop in Efeziërs 4:5 wordt bedoeld. 1 Korinthiërs 12:13 verklaart duidelijk dat we in het Lichaam van Christus zijn geplaatst middels de doop van de Heilige Geest. Romeinen 12:5 zegt dat het zijn in het Lichaam van Christus is het zijn “in Christus.” Romeinen 8:1 zegt dat als wij “in Christus” zijn, er geen veroordeling is; met andere woorden, wij zijn gered.

(Bron: 'Water baptism, Its History, Importance and Cessation' door Vernon A. Schutz)